

[Kaj Andresen.]

sig om kulturministeriet. Det ærede medlem sagde, at han ville ikke skældes ud for at hæmme kultur og kunst. Det vil man heller ikke gøre, når man kender det ærede medlems interesse i finansudvalget for grundigt at få behandlet de sager, der kommer fra kulturministeriet.

Det ærede medlem spørger, om man ved at ofre flere statspenge kan sikre, at de går til den bedste kunst og de bedste kunstnere. Nej, det kan man ikke, og det skal man heller ikke. Det er ikke meningen, men det vil vel heller ikke være urimeligt, at der i et samfund, hvor der er stor økonomisk fremgang, skabes et bedre økonomisk klima for kultur- og kunstvilkår. Vi skal ikke stille betingelser til den kunst, det offentlige støtter, og jeg er helt uenig med såvel det ærede medlem hr. Damsgaard som med det ærede medlem hr. Rimstad, når de mener, at 150 mill. kr. på statens budget for kulturministeriet er for meget til kulturformål. Det er ca. 1,3 pct. af samtlige statsudgifter og må vist anses for meget beskedent, når der på materielle goder i dag både privat og offentligt ofres kæmpebeløb. Jeg gad vide, hvor store beløb der f. eks. i disse dage ofres på reklame for materielle goder. Og når der i øvrigt i højere grad end i nogen anden epoke er mulighed for at bringe kulturværdier ud til de store befolkningslag, så kan det vel ikke være rimeligt, at vi skal være for karrige fra statens side med økonomisk støtte.

Må jeg sige til det ærede medlem hr. Thestrup, der i sin tale i går var inde på spørgsmålet om finanslovdebattens form, at jeg for så vidt er helt enig med det ærede medlem i hans betragtninger. Ikke mindst forhandlingen i går, hvori jeg konstaterede at både landbrugspolitik, boligpolitik, skattelovgivning, lønpolitik, beskæftigelsespolitik, arbejdskraftproblemer, administrationskineseri og social lovgivning indgik, illustrerede jo, at en omlægning af finanslovdebatten er rimelig, sådan som vi også har drøftet det i finansudvalget, og jeg håber, det vil være muligt ved en ændring af forretningsordenens regler at nå frem til en løsning, hvorefter de enkelte budgetter i højere grad kommer til behandling hver for sig her i tinget.

Må jeg også gøre et par bemærkninger til det, det ærede medlem sagde om anlægs-

udgifterne. Jeg deler den højtærede finansministers undren over, at man netop fra konservativ side beklager sig. Men når det ærede medlem siger, at der ikke er væsentlige stigninger på anlægsbudgettet, er det dog heller ikke rigtigt. Ved omsforliget for 1962-63 fastsattes udgifterne, så vidt jeg erindrer, til 920 mill. kr. Det holdt ganske vist ikke, jeg tror, de løb op på omkring 1.100 mill. kr. Men sammenligner vi altså regnskabsåret for disse 1.100 mill. kr. med det budget, der foreligger på ca. 1.400 mill. kr., er der dog en stigning på ca. 30 pct.

Det ærede medlem hr. Thestrup taler om undervisningsområdet og kritiserer, at man gennemførte en voldsom udvidelse af skolevæsenet uden at have et tilstrækkeligt antal lærere og skolebygninger. Jeg skal gerne gøre den indrømmelse, at der her såvel som andre steder i samfundet har vist sig mangel på arbejdskraft, men det er jo heller ikke ukendt, at der fra undervisningsministeriets side er gennemført foranstaltninger til imødegåelse af lærermangelen. Jeg må dog sige, når netop det ærede medlem kritiserer denne udvikling, at jeg mener at erindre, at det var fra konservativ side, man i sin tid foreslog gennemførelsen af et obligatorisk 8. skoleår, der ville have krævet en meget stor udvidelse af antallet af lærere, hvis det var blevet gennemført.

Jeg deler heller ikke det ærede medlems bekymring over den forskydning, der påstås at have fundet sted mellem de direkte og de indirekte skatter. Nu er det med, hvordan disse skatter virker, også et spørgsmål om byrdeforholdet, men finansministeren har allerede i dag meddelt, at forskydningerne ikke bliver så stærke, som forslaget viser. I øvrigt skete der i fjor en forskydning i modsat retning. Jeg har beregnet, at medens tallene for 1962-63 var sådan, at de indirekte skatter i 1962 var 55,5 pct., er de for indevarende år, 1963-64, 57,3 pct., så vi har altså været ude for en modsat virkning i forhold til skatternes betaling. Og når det i år går i den anden retning, skyldes det ganske simpelt, at vi har bevaret den udskrivningslov, der var gældende for i fjor.

Damsgaard: Det er jo ikke ualmindeligt, at der tales om den store og dyre statsadministration, og det blev der da også talt om på finanslovdebattens første dag.